

Löa-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 3 2023

Årets båtkarneval gynnades av underbart väder!

Historisk båtkarneval

Det blev en båtkarneval även i år. Löa Kultursällskap enades till slut om att ha Sveriges Historia som ämne, så det var såväl Vasaloppet som Sol-Lisa, Nobelpriset, U137 och ett läckert julbord, som flöt omkring på ån den 29 juli. Gustav III och Ankarström samsades också i en båt, utan att något mördande skott hördes.

Sverige 500 år stod det på affischen till denna historiska karneval, men de flesta tycker nog att vår historia började långt före Gustav Vasa. Och mycket riktigt fanns en flotte från Midgård med larmande vikingar ombord också med i karnevalen. Liksom ett pestsmittat fartyg från 1349. En mörk bild i vår historia, digerdöden lär ha utplånat mer än en tredjedel av Sveriges befolkning. Att

Det pestsmittade fartyget hade liemannen ombord.

minnas det kan kanske vara lite trösterikt ändå. Vi har utsatts för och överlevt värre katastrofer än klimatförändringar.

Smittande skratt

Men annars var det mest glada skratt som smittade denna kväll när också vädret vänt sin vänligaste och soligaste sida till.

Totalt deltog 15 historiska farkoster och på land fanns fem stationer där besättningarna fick gå i land för att bli dansa kring granen, gå på en jazzklubb från 1920-talet, smida järn, träffa Märten Finne och förfasas över de häxprosesser, som ju faktiskt också hör vår historia till.

Det var inte förrän 1704 som det land vars namn en gång "ärat för över jorden" slutade att hugga huvet av kvinnor som påstods vara häxor.

Kaffe och nationalsång

Det årtalet var rätt svar på en av den tio frågor som också skulle besvaras vid stationerna. En annan fråga handlade just

(Forts på sid 3)

Loppmarknader
lockade
massor av folk

Sidan 4

Den som inte
tror på alver
balar taklänges

Sidan 5

Anna Ericsson
har flyttat
hem igen

Sidan 6

Jonathan
Eriksson har
flyttat hem igen

Sidan 7

Otto, 11 år, tog
hem Löiadens
vandringsspokal
för tredje gång-
en och får be-
hålla den!

Sidan 9

Sommaren 2023

Den här sommaren går det knappast att skriva någonting om hur vädret har varit. Hit och dit, upp och ner, fram och tillbaka är väl nästan den bästa beskrivningen. Efter en ovanligt varm juni kom en ovanligt regning juli. Fast visst regnade det någon dag i juni också och man kunde glädjas med bönderna och åt kommande svamp- och potatisskördar. Och soliga dagar fanns också i juli.

När stormen Hans (vem det nu är som fick namnge den?) slog till i augusti kunde vi i Löa lite ofint glädjas åt att vi inte alls drabbades så hårt som andra platser i Sverige och i världen. Visst regnade det, men av och till tittade solen fram i alla fall. Enligt Löa-Bladets nyhetskollegor av större sort fixade Hans en bättre grundvattennivå i Örebro län, medan han störtade fram med förskräckliga förstörande forsnar på annat håll.

De som är gamla nog att minnas sommaren 1955 (snacka om torka och värme!) eller vårflo den 1977, då bron i Bångbro spolades bort och stora delar av Lindesberg stod under vatten, känner kanske inte att vi nått en extrem klimatförändring i år. Men vi får väl se, det kan måhända bli värre.

Men sommaren i Löa har i alla fall varit tämligen normal med trevliga aktiviteter av olika slag. Båtkarneval och loppis, Hyttans Hemligheter, gösnatt, och Löiad såsom det brukar vara. Och så kan vi hälsa välkommen tillbaka till ett par hemvända Löabor.

Vi stoppar Löa-Bladet på sidan 10 den här gången, men mer finns förstås att skriva om. Padelhallen/Multiarenan har inte invigts än, Löa friskola kommer att fira 30-årsjubileum och sedan dröjer det väl inte länge innan det är dags för julmarknad på Perssons Magasin.

16 september 2023

Älgjakt ska det bli svinen får hålla sig undan!

Älgjakten börjar söndagen den 8 oktober. Även jaktlagen i Löa, som förr brukade börja jakten på en måndag, ger sig ut med bössorna då. Dock lär det inte örla av vare sig jägare eller älgar i skogen då. Petter Larsson, som är ordförande i Löa viltvårdsområde, har hittills räknat in 25 jägare, vilket är nästan bara hälften så många som brukar vilja vara med och säkra årets köttbehov.

Det minskade intresset hänger förmodligen samman med att det inte finns så många älgar att skjuta längre. Tildelningen för Löas jaktlag – ett i Västra Löa och tre i Östra Löa – är totalt 2 vuxna och 3 kalvar. I Bergsmännens Älgskötselområde räknas även Bångbro Östra in och med dem ökar kvoten till 5 vuxna och 5 kalvar.

Det minskade intresset för att ge sig ut i skogen kan möjligen hänga samman med risken att stöta på ett vildsvin smittat av afrikansk svinpest. Petter Larsson tror dock att den risken är liten.

– Det är ett ganska avgränsat område där uppe i Fagerstrakten och det är inte helt enkelt för vildsvin därifrån att ta sig hit ner. Men skulle ett smittat djur träffas på här får älgjakten förstås lov att ställas in.

LÖA-Bladet

en tidning för Löa med omnejd
Utgiven av Löa Hembygdsförening

ISSN 2003-1262

Redaktion:

Stina Gottliebsson, Missionshuset, 070 676 09 07

stina.gottliebsson@telia.com

Susanne Forsberg, Norrby, 070 473 17 27

norrby.sf@gmail.com

Line Åby Hedenius, 070 281 07 00

linehedenius@hotmail.com

(Forts fr sid 1)

om Du gamla du fria. När antogs den officiellt som Sveriges nationalsång genom politiskt beslut? Svar: Det har den ännu inte gjorts. Att järn ska hålla 760 grader för att kunna smidas, det första kaffet importerades till Sverige 1685, Lasse-Maja stal kyrksilvret i Järfälla kyrka och att Stråssa gruva lades ner både 1923 och 1983 var annat man behövde kunna för att svara rätt på frågorna.

Frestande läckerheter

Julbordet eller Hjulbord1, som det stod på den matglada flottan svarade rätt på flest frågor och utsågs också till bästa ekipaget.

Julgris, prinskorv, köttbulle, Janssons frestelse, sillsallad, ris a la Malta och andra läckerheter fanns väl utklädda ombord. Däremot inga Hjul. Styrman Snapsen, som kunde identifieras som Johan Persson, förklarade att den speciella stavningen bara var för skojs skull.

Under det glada 20-talet gladdes vi åt den rådande högkonjunkturen och gick på jazzklubb. Där man kunde träffa Henrik, Towe och Moa.

Nobelpriset hade förstås en prisutdelande kung ombord. En blandning av Oscar II och Margareta Gustafsson vad det tycks.

Larmande vikingar och en rysk u-båt på grund i Karlskronas skärgård hör båda med några års mellanrum till den svenska historien.

En anka i blå stövlar hörde till loppisfynden man kunde göra vid Maud Råstöcks bord.

Sara Melin hade lyckats locka 14 försäljare till Storloppet vid Bygdegården och hade hjälp av Hampus Bergman och Leo Evansson att sälja barnkläder till många besökare.

Många ville leva loppan på marknaderna

Bergslagen, loppis och vackert väder är en bra kombination. Läger man till Löa blir den nästan oslagbar. Det var lätt att märka den 15 juli i år, första dagen i Bergslagens Loppishelg. Oj, vad mycket folk och bilar det var i byn då! Det blev trångt på Ramsbergsvägen när alla ville hinna med och fynda på byns alla loppisar och kanske dessutom gå på premiären av Hyttans Hemligheter.

Vid Bygdegården stod såväl försäljare som medlemmar i Löa Bygdegårdsförening nästan och gapade. Att det skulle komma så mycket folk hade man inte räknat med! Visst hade man tänkt att loppis skulle kunna locka några att hyra bord, för att sälja sina begagnade saker och ännu fler att komma och fynda och dessutom äta lunch på grillade hamburgare eller varm korv. Och visst gick lunchmaten åt. Thomas Swed fick lov att åka och köpa mer korv och hamburgare i ett par omgångar.

Hjälp till elräkning

Bygdegårdsföreningen hoppades på att få in lite bidrag till den kraftigt ökade elräkningen och kassör Ingrid Wieselgren såg nöjd ut, även om loppishelgen kanske inte betalade hela elräkningen. En sak vet man dock säkert till nästa år: Det behövs fler parkeringsplatser.

Fler än väntat överallt

På Östannor var man lika förundrad över publiktillströmningen. Redan halv nio på morgonen kom de första förhoppnings-

fulla, för att hitta fynd på gårdsloppet. Och kolbullarna gick åt i god fart under dagen. Från Gröna Ånäs, Skogalund och Perssons Magasin hördes samma positiva tongångar. Mycket fler besökare än väntat.

Vårt nya konsumtionsmönster?

Vädret var inte lika tillmötesgående på söndagen, men loppisbordens blandade utbud av kläder, porslin, leksaker, puzzle, spel och prylar av allehanda slag, drog en hel del nyfikna fyndletare ändå.

Några suckar hördes väl om att man har så mycket grejer hemma att man verkligen inte behöver köpa något nytt. Men man kunde också ana att loppmarknader fått ett alldeles nytt värde i rådande tider. Det är ju precis så här som det ska vara. Köp inte nya saker till onödigt högt pris! Återanvänd sådant som går att använda! Släng ingenting i onödan!

Logen på Gröna Ånäs är numera en bra marknadsplats.

Klara, Signe och Julia såg förtjusta ut över de kläder de hittade på Skogalunds loppis.

En stor grupp med härliga ungdomar (och några äldre) såg till att Hyttans Hemligheter blev lika trevliga och uppskattade i år som tidigare år.

I Löa avslöjas alla hemligheter

Alver är väsen i skogens rike. De är mycket viktiga väsen dessutom. De läser godnattsagor för blommorna och ser till att knopparna slår ut i full blom när det är så dags. Utan alver skulle det inte finnas några blommor. Det måste man tro på. Om man inte tror på alverna kan man likt luffaren Fargona börja bala taklänges och vända upp och ned på allting.

De som gick med på teatervandringen i Löa Hytta i somras fick lära sig om alvernas betydelse. Publikerna fick i olika grupper följa Elida och Ville till olika platser och träffa de figurer, som brukar befolka hyttan under sommarens teaterveckor. Förutom luffaren Fargona fanns här morfar Oscar i kolmilan, Mira-Maja i kolarkojan och smedslärlingen Gustav i rostugnen.

Det gällde att hitta alverna också och få en ordentlig förklaring till hur man får blomfrön att gro och varför blomsterängar och skogen grönskar.

Hyttans historia om hur man en gång tillverkade det viktiga järnet här med hjälp av järnmalm, träkol och vattenkraft förenades med mer modern kunskap om hur och varför vi måste vara rädda om naturen och vår jord.

Insekter och flygfän är i det fallet inte heller någon bisak. Det fick vi lära oss i smedjan. Även alverna måste ta hjälp av bin som polinerare om allt ska växa som de vill.

Stor publik i alla väder

Att barnen gillade denna saga var uppenbart och vuxna kunde som vanligt vid denna teatervandring roas extra av just barnens glada utrop och spontana berättelser om hur de minsann sett både troll och tomtar i skogen.

Hembygdsföreningens teatersektion kunde också konstatera att årets hemligheter var en mycket bra historia, som lockade stor publik.

Även om solen inte alltid sken över hemligheterna, så kunde i snitt 160 teaterbesökare per dag eller totalt 1 920 räknas in.

Hos Faragona låg det mesta upp och ner och det mesta hon sa blev baklänges. Det är så det går när man inte tror på alverna.

Så här ser alverna ut. Magiska väsen som bor i skogen och som ser till att allting i naturen grönskar och blommor.

När det blev dags för Linus och Albin att börja skolan valde de Löa tillsammans med mamma Anna Ericsson.

Världen är full med restauranger men bästa skolan finns i Löa!

Löa-Bladet brukar hälsa alla nyfödda välkomna till Löa som en god framtidsförsäkring för denna trevliga och aktiva by. Nyinflyttade är förstås också välkomna och ett litet extra hej och välkommen blir det till dem, som en gång flyttat härifrån, men som nu valt att komma hem igen. Som Anna Ericsson, till exempel. Med många olika utbildningar och jobb över hela världen, blir hon nu Löabo igen, när det är dags för tvillinggrabbarba Linus och Albin att börja skolan.

– Jag och en kompis läste anonnser och sökte plats som aupair, efter skolan. Det var ett populärt sätt då att få komma ut och se andra länder, berättar Anna.

Det blev en plats på Hawaii, på ön Maui. (Den som just nu drabbats av så förödande eldsvådor!!) Då blev det ett jättebra år på Hawaii för Anna och såväl pappa Anders som mamma Ulla och systrarna Ulrica och Lisa kunde komma och hälsa på.

Skola i Schweiz . . .

Hemma igen blev Anna lärarvikarie och jobbade på Granhults behandlingshem i Ramsberg en tid. Men sedan bar det av till större uppgifter i vida världen igen. En internationell hotell- och restaurang-

skola i Parpan i Schweiz väntade där och Löa-Bladet hade anledning att berätta om Anna då också, eftersom hon fick stipendium ur Erik Ardesjös Minnesfond 1993. Ett välkommet bidrag till den tvååriga utbildningen som varvades med teori och praktik i sexmånadersintervaller. Anna gjorde sin praktik vid Swiss hotell i Zürich och i en hotellreception i Gstaad, nära den franska gränsen.

sedan väntande restaurangvärlden

Skolans elever kom från 19 olika länder, och med den managementutbildning och de många kamrater hon fick där kunde hon sedan räkna världen som sitt arbetsfält.

Det blev fortsatt jobb i Schweiz och sedan Florens i Italien, innan hon tillsammans med dåvarande pojkvännen Björn öppnade en restaurang i Malmö. Efter det hann Anna hälsa på syster Lisa i Australien en tid innan hon bestämde sig för att göra Stockholm till hemma.

Där fanns extrajobb på restaurang, men framför allt en firma för vin- och spritimport. En firma som alltså kunde importera goda drycker, för att sedan sälja dem till restauranger och grossister.

Vinimport och militär träning

Men Anna, som varit ivrig tränare i Stråssa GF och lätt tantgymnastiken i Löa en gång behövde röra på sig också. Då blev hon instruktör vid Nordic Military Training, som inte är så militärt som det låter, utan handlar om träning i skogen över stockar och stenar ute i friska luften. Sådant som militärer och personal ur räddningstjänsten behöver, men som också är mycket nyttigt för ”vanligt” folk.

– Det ger verkligen en speciell gemenskap att vara ut och springa och träna tillsammans, man släpper alla eventuella bekymmer och mår bara bra, säger Anna, som snart blev VD för denna träningskola, och såg till att den expanderade till bland annat Luleå, Piteå, Sundsvall, Malmö och Lund.

Egna barn

Anna Ericsson hade uppenbarligen ett rikt och varierat liv. Men något saknades ändå – barn. Åren gick och när Anna inte hade någon lämplig far att dela sin längtan med skaffade hon barnen själv.

– Provrörsbefruktning var inte lagligt för ensamstående då, berättar Anna, men jag åkte till Danmark och där fick jag som jag ville.

Nu när det är dags för resultatet av denna ”olaglighet” (fast det numera är lagligt också här) att börja skolan har Anna och tvillingarna alltså valt att flytta till Löa.

Lugnt och tryggt i Löa

– Löa har alltid funnits i mitt hjärta, säger Anna och grabbarna har ju varit här på somrar och helger och känner sig också hemma här och har redan många kamrater. Här är lugnt och tryggt och en helt annan miljö än i Stockholm. Här kan man ju låta barnen gå ut för sig själva, utan att någon går med för att skydda dem från trafiken. Att gå i samma skola

Forts

Jonathan kommer hem igen och Löa får ännu en läkare

Att bli hockeyproffs. Det är väl en dröm som de flesta killar har haft någon gång. Jonathan Eriksson är inget undantag. Eftersom skola i Löa och Storå sökte han sig således till hockeygymnasiet i Västerås. Men drömmen bleknade efter en skada. Det blev varken landslag, världsmästerskap eller proffskarriär. Jonathan fick börja fundera på vad han skulle göra istället. Ingenjör låg bra till ett tag, men sedan växte sig tanken på läkarutbildning allt starkare. Extra kurser i biologi och andra läkarnödvändiga ämnen klarades av på Masugnen i Lindesberg, men för att komma in på svensk läkarutbildning hade han behövt plugga ett tag till. Det fick bli Szczecin i Polen istället. Där bodde Jonathan i sex år. Nu har han kommit hem till Löa igen och har en tjänst som underläkare i Lindesberg.

Szczecin är både lättare att säga och stava till om man använder det tyska namnet Stettin istället. Men staden ligger alltså i Polen på gränsen till Tyskland. Där finns en internationell läkarutbildning, som såväl svenskar och norrmän

som mamma och morfar en gång gjort är väl också lite spännande. Jag gick med dem till skolan första dagen, men det dröjde inte länge förrän båda tyckte att mamma kunde gå hem igen.

Kriminalvård istället för kafé

En restaurangutbildad person med erfarenhet från många egna matställen, kan förstås få Löabor att hoppas på ett nytt Annas Kafé eller annan servering i byn. Anna har själv tänkt den tanken, men inte lyckats få till något bra avtal om det ännu.

Hon kommer istället att erbjuda sina tjänster till kriminalvården! Utbildning i Örebro, med praktik på Hinseberg.

Vi får väl önska lycka till med det då. Men fortsätta att hoppas kan man väl ändå.

som engelsmän och tyskar söker sig till.

– Vi hade förstås någon kurs i polska också, berättar Jonathan, men för de internationella studenterna var utbildningen helt på engelska. Jag kan inte säga mycket mer än tack och hej och goddag på polska idag.

Ortoped eller distriktsläkare?

Utbildningen varade i sex år eller 12 terminer som varierade mellan teori och praktik. En termin fick man själv avgöra var praktiken skulle göras och det blev Storå vårdcentral som fick ta hand om Jonathans utbildning då.

Att han nu kommit hem för gott från den polska utbildningen, innebär inte att han är färdiglegitimerad som läkare. Efter en tjänst som underläkare, väntar ett antal månader som AT-läkare (allmän tjänstgöring) och sedan specialistutbildning som ST-läkare. Jonathan har funderat på att specialisera sig inom ortopedkirurgi, men att bli distriktsläkare låter ju inte så dumt det heller. Lite bredare, lite om allt.

Men först husrenovering

Just nu är det dock inte skrangliga ben och människokroppar han vill renovera, utan snarare det hus han tänker bosätta sig i, granne med det hus han växte upp i tillsammans med mamma Gun och pappa Klas. Det är inga gamla bergsmansgårdar, utan modernare byggnader från ca 1950 och 1960.

De som har bott länge i Löa, som Margareta Gustafsson till exempel, kan berätta att husen, som ligger på det område som kallas Dunderbacken, tidigare alltid benämndes som Allan Anderssons hus respektive Alf Anderssons hus. Det var två bröder som byggde husen, men med tio års mellanrum.

Bästa kälkbacken

Om det faktiskt dundrade i backen eller om det bara var en dunderstor backe som givit området dess namn är inte helt klart. Vägen uppifrån Bäckaskog slutade i alla fall i en mycket brant backe. En härlig backe för barn att åka kälke i, men för hästanspända timmerlass som kom dundrande (?) från skogen blev

Jonathan Eriksson fick många fina diplom och intyg på att han fullföljt läkarutbildningen i Polen. Men ännu dröjer det ett tag innan han blir legitimerad läkare i Sverige.

backen för brant. Vägen lades om någon gång på 1960-talet.

Alf Anderssons hus övertogs av Enar och Maja Eriksson, Jonathans farföräldrar. Nu får Gun och Klas bo där tillsammans med katterna Smulan, Fluffy och Frasse, när Jonathan flyttar till Allan Anderssons hus, som renoveras både in- och utvändigt.

Padel och motocross

Så mycket ishockey blir det inte för Jonathan numera, men han är i alla fall med på Lindlövens matcher som lagläkare. Vid för häftiga tacklingar eller annan anledning till skada eller hjärtstopp är det ju bra att ha någon med som snabbt kan rycka in med första hjälpen.

Annars ser Jonathan fram emot att Löas multiarena snart ska invigas, så att han kan börja använda padelbanan där. Några varv på motocrossbanan kan det också bli ibland.

Det är ju det som är så fantastiskt med denna by, här finns allt man behöver och vill ha! Då lockar ingen storstad. Jonathan Eriksson har kommit hem till Löa igen och tror att han har flyttat klart nu.

Inget järn utan vatten - inget hjul utan ränna

Även om det nu inte görs något mer järn i Löa Hytta så måste förstås vattenhjulet snurra. När man ska förklara för besökande turister och andra intresserade hur järnet en gång kom till är vattenkraften en viktig del. Det fanns ju varken elektricitet, motorer eller datorer på den tiden malmen blev till järn här. Men vatten fanns. Vatten som kom uppifrån dammarna vid Stora Sandsjön och Kölsjön och i en ränna tog sig fram till vattenhjulet och fick fart på det. Vattenhjulet var den tidens motor som drev såväl blåsbälgar och värmeapparater som linspel och krossverk.

Det är verkligen en fantastisk historia den om hur järnet en gång en gång kom till här i Bergslagen. När hyttan renoverades 1972 var det för hyttelaget angeläget att återställa den gamla vattenrännan och vattenhjulet också.

Det är alltså mer än 50 år sedan och hyttelaget har i flera år varit medvetet om att rännan har varit i behov av en renovering. Bidrag har ett par gånger sökts från länsstyrelsen, som dock har hittat mer akuta saker att prioritera.

Hildur betalar

Hyttelagets stämma beslutade därför i år att själv bekosta både upprustning av rännan och målning av kollhuset, som nu rymmer museum och byarkiv. Hyttan är ju faktiskt aktiemiljonär sedan Hildur Lindsjö testamenterade sin kvalåttenskap till hyttan. Hildur Lindsjö var dotter till den tidigare hyttfogden Anders Eriksson på Vesterby och använde hyttkontoret som sin sommarstuga. Hon var mycket intresserad av hyttans upprustning.

De aktier som hyttan fick i arv 1985 är idag värda över 3 miljoner kronor. Det är endast avkastningen av detta som enligt stadgarna ska användas för underhåll och i sommar har hyttelaget kunnat tacka Hildur för ett bidrag på över 600 000 kr.

Det har sett lite fallfärdigt ut vid hyttan ett tag i sommar, men i oktober ska en ny vattenränna finnas på plats och vattenhjulet kunna snurra igen.

Byggnadsvård

Det är byggnadsvårdsföretaget HPS Kulturmiljövård som svarat för arbetet. Träet i vattenrännan var så ruttet att alltihop måste bytas ut. Men eftersom hyttan är ett kulturminne är det förstås viktigt att den förnyas på rätt sätt, med samma form och material som tidigare. När hyttan renoverades 1972 hittades ritningar till den gamla rännan.

Även bottenstocken till själva vattenhjulet har ruttnat och ska bytas ut. Delar till rännan tillverkas på byggföretagets snickeri i Köping, för att sedan sättas ihop på plats. Arbetet som påbörjades i slutet av juli, beräknas vara klart någon gång i oktober. Innan vattnet kan släppas på måste rännan tjäras ordentligt. Tjären ska kokas på plats och man kan väl ana att en härlig tjärdoft sprids över byn då.

Gösnatta lockade fler fiskare än fiskar

Nattligt gösfiske hör också till sommaraktiviteterna i Löa. Den 14 juli var det dags i år och 36 förhoppningsfulla farkoster var redo med kastspöna.

Deltagarna kom inte bara från Löa, utan från mest hela Bergslagen enligt arrangörarna. Antalet gösar blev dock inte så stort. Fem firrar drogs upp. Den största av dem vägde 3,60 kg och hade fastnat på Per Gunnarssons drag i lag PG1.

Näst största gösen (3,51 kg) fångades av lag Jeppe & Jakob och på bronsplats hamnade Team Lodbrok med en fångst på 2,91 kg.

Den hand som fastnade i ett fiskedrag räknades inte in i tävlingen. Den fördes istället tillsammans med sin ägare till akuten, där den blev avkrokad och omplåstrad.

Christer Carlsson kontrollerar vikten på ett av de nattliga bytena, Den största gösen fångades av Per Gunnarsson, som här stolt visar upp den tillsammans med representanter för Team Lodbrok och lag Jeppe & Jakob.

Om Löa-Bladet har förstått rätt är glädjen med fiske inte alltid antalet fiskar. En stilla kväll på sjön bland glada

och goda vänner är alltid trevlig ändå. Deltagarna föreföll alla mycket nöjda.

Otto Ramnelius är bara 11 år, men fick i år sin tredje in-teckning på Löiadens vandringspokal, som han därmed nu får behålla. Med en sådan början kan man väl ana att prissamlingen småningom kompletteras med pokaler från större mästerskap. Lycka till, säger Löa-Bladet!

Kast, hopp, spring, clowner och godisregn på 22:dra Löiaden

Sportklubbens årliga tävling vid idrottsplan gick av stapeln den andra september. Något senare än vanligt men med fint väder, clowner och glada skratt. I år deltog 42 entusiastiska motionärer i de olika tävlingsmomenten och åldrarna var som vanligt blandade. Många priser delades ut och den prestigefyllda vandringspokalen gick till Otto Ramnelius.

I pausen bjöds det på föreställning med clownerna Klara och Puff (Tina Ruth och Maria Lindstedt) vilket lockade till många skratt och glada tillrop från barnen.

Klara och Puff lärde även ut en del hemliga knep för att bli en riktigt bra clown. Barnen på clownskolan gjorde snubblande entéer i tokiga hattar och visade hur man får publiken att ge stora applåder eller tystna. Löa-Bladet tackar sportklubben för ett lyckat arrangemang, som vi hoppas får fortsätta många år framöver.

Bonde söker fru - kärlek åt alla

Med start 8 oktober får vi möjlighet att följa Daniel Gunnarssons och andra bönders resa mot att hitta kärleken! Daniel kommer delta i det program som heter "kärlek åt alla" och det kommer att sändas på tv4 play och kanal 7.

De som förväntat sig ett stort filmteam och en drös tjejer runt Daniel lär bli besvikna. Allt är nämligen redan inspelat och det mesta spelades in på annan ort. Däremot har den uppmärksamme inte undgått att se att programledaren Linda Lindorf besökt Daniel ett flertal gånger. Senast kom hon med packad resväska till Gunnarssons gård. Vad kan det betyda? Det får vi veta i oktober!

Löa valde fritt att ha skolan kvar

Det var 1989 som bomben slog ner!

Kommunen meddelade i början av höstterminen att sju byskolor måste läggas ner, för att Lindesbergs budgetmar skulle hålla. Alarmklockorna dånade igång förstås. Inte bara i Löa, utan också i Stråssa, Pilkorg, Rockhammar, Frövi, Gusselby och Fanthyttan. I tider av Hela-Svergie-ska-levakampanj och vackra tal från kommunens sida om vikten av en levande landsbygd skulle ingen komma och lägga ner några byskolor här inte!

Det blev samling och protestskrivelser, 200 åhörare på kommunfullmäktiges sammanträde, tidningsuppbåd och radioframträdande och så den stora demonstrationen i Lindesberg, lördagen 7 oktober. Drygt 500 uppretade bybor gick med plakat och banderoller, sång och slagord genom staden i kamp för sina skolor.

Kommunen fick nog ganska snart klart för sig att det inte skulle bli helt lätt att lägga ner byskolorna och lovade att byarna skulle få behålla sina skolor ett år till. För Löa fastställdes det att skolan skulle bort efter läsåret 1992/93. Men då hade tanken på en friskola hunnit slå rot.

Enhälligt ja och mycket jobb för ny skolförening

Ett skolmöte i Löa den 18 augusti 1992 sa enhälligt ja till att bilda en förening för friskola. En arbetsgrupp bestående av Doris Carlsson, Nina Hedenius, Klas Gustafsson, Mikael Nor-

wald, Maria Herren och Göran Wijkmark hade förmodligen ett hiskeligt arbete med att planera, ta reda på, diskutera och förbereda allt som behövdes, men en ansökan om att starta en friskola skickades in och i februari 1993 sa Skolverket ja till det!

Höstterminen 1993 startade sålunda Löa Friskola med sammanlagt 38 elever, varav 9 i förskolan, 9 i första klass och 20 i åk 3-6. Skolhuset hade köpts in och rustats upp, tre heltidsanställda lärare, eget kök där Maud Råstock lagade maten och en egen skolbuss.

Skolpengen var 35 651 kr per skolbarn i lågstadiet och 40 854 kr för mellanstadiet, eller tillhoppa 1 377 090 kr per år.

– Ingen fara, försäkrade skolföreningens första ordförande, Klas Gustafsson, vi badar inte i pengar, men vi har en fullt acceptabel ekonomi!

En skola i vinst för aktieägarna

Tanken att bilda ett särskilt bolag, som skulle köpa in och förvalta skolhuset i Löa uppstod i början av 1999. Redan i mars samma år hade 198 intressenter antecknat sig för ett sammanlagt aktiekapital på 336 000 kr och i juli registrerades bolaget under namnet Löa Skollag AB. Ändamålet med bolaget var inte att ge sina ägare någon vinst, utan att tillhandahålla undervisningslokaler inom Löa Skolas upptagningsområde till gagn för Löa friskola. Vinsten är att det finns en skola i Löa.

Skollaget köpte skolhuset och sedan det tidigare pensionärshemmet, som skolföreningen hyrde av Gustavsson & Eriksson Byggnads AB för lokaler till Trollebo dagis och fritis.

Planer fanns också att Skollaget skulle bygga bostäder att hyra ut till barnfamiljer, för att öka elevunderlaget till skolan och bolagets namn ändrades till Löa Bostäder AB, Löbo. Men det blev snart viktigare att bygga ut skolan istället.

Även med ett gott samarbete mellan Löa Skola och Löbo har det funnits tider när ekonomin varit mera ansträngd. Men vinsten finns kvar. Det finns en skola i byn!

Mycket mer har förstås hänt under åren. De som eventuellt har sparat tidigare Löa-Bladet kan läsa om det där. Det viktiga nu är att det är dags för Löa friskola att fira 30-årsjubileum! Välkomna till öppet hus den 26 september!